

[Arnth Jensen.]

om skolekommissionen — i København foreldretrådene — fremtidigt skal ændre deres fremgangsmåde.“

Herefter kan kommunalbestyrelsen altså i givet tilfælde bestemme, at skolekommissionen skal ændre sin fremgangsmåde med hensyn til behandlingen af forsømmelser.

Endvidere findes der i lovforslagets § 18, stk. 1, svarende til § 14, stk. 1, i tilsynsloven af 1933, en bestemmelse om skoleinspektionens tilsyn, hvori det hedder:

„Skoleinspektionen fører tilsyn med, at de gældende bestemmelser for skolevæsenet indenfor amtsråds kredsen overholdes, og at påbudte foranstaltninger iværksættes, og er i så henseende berettiget til at besøge alle skoler og af skolekommissionerne og kommunalbestyrelserne at forlange sig alle oplysninger meddelt.“

Altså, allerede efter folkeskoleloven af 1937 og tilsynsloven af 1933 har henholdsvis kommunalbestyrelsen og sideordnede myndigheder indenfor det lokale styre og skoleinspektionen som overordnede myndigheder visse muligheder for at gribe ind overfor en skolekommission, der ikke opfylder sin pligt efter loven til at håndhæve lovens bestemmelser til modarbejdelse af skoleforsømmelser. At undervisningsministeren har samme muligheder, forekommer mig at være selvfølgeligt, selv om noget udtrykkeligt ikke siges derom, for ministeren har det øverste og endelige ansvar for overholdelsen af den af ham gennemførte lov. De overordnede myndigheder synes derfor ikke at være så fuldkommen magtesløse, som ministeren egentlig vil gøre dem til, når han siger, at indgreb fra deres side kun må forsøges ved „gode råd og rimelig overtalelse“. Når ministeren udtaler sig således, var det vel rigtigt, om vi fik at vide, hvilke gode råd det er, ministeren har givet, og hvor meget han har sat ind på at overtale de kommunale lokale myndigheder til at gøre deres pligt efter loven. Jeg vil indrømme, at der er en væsentlig mangel i den gældende lov, og det er, at den ikke indeholder fornøden beføjelse for de overordnede myndigheder til at gennemtvinge, at en forsømmelig og modvillig skolekommission opfylder sin forpligtelse efter loven til at håndhæve lovens bestemmelser til modarbejdelse af skoleforsømmelser. Loven er på det punkt ufuldkommen, idet dens efterlevelse ikke kan gennemtvinges, og overtrædelser heller ikke på anden måde medfører retsvirkninger.

Jeg har derfor ikke noget imod en bestemmelse, som måske kan tage sit forbillende i lov nr. 88 af 25. marts 1933 om landkom-

munernes styrelse, hvor der er en sådan beføjelse for overordnede myndigheder i forhold til såvel sogneråd som amtsråd. Denne lovs § 31, stk. 3, der tager sigte på sognerådet, siger:

„Finder amtsrådet, at sognerådet har afholdt ulovhjemlede udgifter eller nægtet at udrede udgifter, som det er pligtigt at afholde, eller undladt at udføre nogen anden foranstaltning, hvortil det er forpligtet, eller i andre måder har overskredet sin myndighed, træffer det de i den anledning nødvendige foranstaltninger — derunder eventuelt bestemmelser om dagbøder — og kan i fornødent fald ved domstolene gøre personligt ansvar gældende mod dem af sognerådets medlemmer, som har deltaget i de pågældende beslutninger.“

En ligelydende bestemmelse findes i § 32, hvor det gælder amtsrådet; der har ministeren de samme beføjelser til at håndhæve bestemmelserne overfor amtsrådet og til at sætte de og de foranstaltninger i gang. Det synes jeg må være ganske naturligt, og jeg kan gå med til, at skoleinspektionen og undervisningsministeren udstyres med beføjelser overfor de lokale styrelser i lighed med dem, amtsrådet og indenrigsministeren har på det kommunale område. Dette skulle på den anden side være fuldt tilstrækkeligt til at udfylde det hul, der hidtil har været i tilsynsloven, og det skulle efter min mening ikke være nødvendigt af den grund at rejse noget problem om selvstyre kontra embedsmandsstyre.

Ja, det er de bemærkninger, jeg på mit partis vegne vil gøre til det foreliggende lovforslag. Vi er villige til at deltage i den videre behandling af lovforslaget og tilsiger en velvillig behandling i det udvalg, der formentlig bliver nedsat.

Karl Olsen: Det er et grundigt og dygtigt arbejde, kommissionen, der har forberedt dette lovforslag, har udført. Der er ingen tvivl om, at kommissionen gennem sit arbejde har fjernet mange vanskeligheder for lovforslagets behandling her i rigsdagen. Der er på enkelte punkter en flertals- og en mindretalsindstilling i kommissionsbetænkningen. Den højtærede undervisningsminister har ved udarbejdelsen af sit forslag i det store og hele fulgt flertallets indstilling. Han skal ikke herfor møde bebrejdelser fra mit parti, tværtimod. Jeg kan på mit partis vegne love en meget velvillig og hurtigst mulig behandling af sagen. Vi er i de store hovedlinier i overensstemmelse med lovforslaget. Der er selvfølgelig enkeltheder, som